

ΕΥΦΥΗΣ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ

(Σκωτικὸν ἀνέκδοτον)

Ἀμερικανὸς καθηγητὴς, περιοδεύων ἐν Ἀγγλίᾳ, συνεβλήθη μετὰ τινος Σκώτου ἐν Ἀβερδην, ὅπως ποιήσῃ δημοσίᾳ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φιλολογικὴν διάλεξιν ἀντὶ πεντακοσίων φράγκων.

Ἐπαρθεὶς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν διαλέξεών του, αἵτινες πανταχοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ προσείλκυον πλῆθος ἄπειρον, ὁ Ἀμερικανὸς (ὡς τὸν ὀνομάσωμεν Ἰωνάθαν) ἐσκέφθη ὅτι ἡδύνατο νὰ ζητήσῃ πλείοτερα παρὰ τοῦ ἐν Ἀβερδην Σκώτου. Οὐδαμῶς δὲ φοβούμενος ὅτι θὰ διέλυσεν οὗτος τὴν συμφωνίαν τῷ ἐτηλεγράφησεν ὡς ἐξῆς:

«Ἐπιτυχία ἐξαιρετική. Πολυάριθμοι προσκλήσεις. Ἀδύνατον ἐλθεῖν Ἀβερδην, ὀλιγώτερα ἐπτακοσίων φράγκων. Ἀπάντησις πληρωμένη».

Ὁ Σκῶτος δὲν ἐταράχθη.

Ἐπὶ τοῦ συμφωνητικοῦ, ὅπερ ἐφύλαττεν ἐν τῷ θυλακίῳ του, βασιζόμενος, ἀπαντᾷ:

«*Well said*. Ἐλθετε».

Ὁ Ἰωνάθαν ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς πρώτης ταύτης ἐπιτυχίας, ἥτις προεμήνυεν ἄφθονον ἀμνηστὸν γυνεῶν ἐν Σκωτίᾳ, τρίβει ἐξ εὐχαριστήσεως τὰς χεῖρας καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκπέμπει νέον τηλεγράφημα, τὸ ἐπόμενον:

«Προσκλήσεις αὐξάνουσιν. Ἀδύνατον ἐλθεῖν Ἀβερδην ὀλιγώτερα χιλίων φράγκων. Ἀπάντησις πληρωμένη».

Ὁ Σκῶτος καὶ πάλιν οὐδαμῶς ἐκπλήσσεται.

Μεταβαίνει εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ τηλεγραφεῖ ἐκ νέου:

«*Well said*. Ἐλθετε».

Ὁ Ἰωνάθαν τρίβει τὰς χεῖρας μετὰ μείζονος εὐχαριστήσεως, βεβαίως δὲ πολὺ θὰ ἐξεπλήσσετο ἂν ἐμάνθανεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἔπραττε καὶ ὁ Σκῶτος.

Ὁ Ἰωνάθαν φαιδρότατος ἀφικνεῖται εἰς Ἀβερδην καὶ κάμνει τὴν διάλεξιν του, μετ' ὃ ὁ Σκῶτος ἐγχειρίζει αὐτῷ πεντακοσιόφραγκον ἐπιταγὴν.

— Πῶς! πεντακόσια φράγκα! Χίλια μοῦ οφείλετε.

— Ἀπατᾶσθε, ἀπαντᾷ ἡσύχως ὁ Σκῶτος, ἰδοὺ ἡ συμφωνία μας κανονικῶς συντεταγμένη καὶ ὑπογεγραμμένη.

— Ναί, ἀλλὰ σὰς ἐτηλεγράφησα, ὅτι μοῦ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἔλθω μὲ ὀλιγώτερα τῶν χιλίων φράγκων.

— Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, ἀπαντᾷ ἀπαθὲς ὁ Σκῶτος.

— Καὶ μοῦ ἀπνηντήσατε: «Καλῶς. ἔλθετε».

— Ἀληθέστατον.

— Λοιπὸν;

— Λοιπὸν, ἀγαπητέ μου κύριε καλῶς... ἤλθατε καὶ τῶρα εἰμπορεῖτε νὰ φύγετε.

Ὁ Ἰωνάθαν ἔδραξε τὰ χεῖλη καὶ λαβὼν τὸ πεντακοσιόφραγκον ἀπῆλθεν...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΙΓ'.

Ὡς γνωστὸν ὁ Πάπας Λέων ὁ ΙΓ' εἶνε ὀλιγαρκέστατος καὶ διάγει βίον λιτότατον. Περὶ τούτου διηγοῦνται τὸ ἐπόμενον χαρακτηριστικὸν ἀνέκδοτον.

Ἦτο ἡ πρώτη καὶ ἡμίσεια περίπου μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε ἡ ἐκλογὴ τοῦ Λέοντος τοῦ ΙΓ' ἀνηγγέλη *urbi et orbi* ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Πέτρου. Τὴν ἐσπέραν ὁ νέος Ποντίφηξ ἀπῆλθεν ἐφ' ἀμάξης οἰκαδε, εἰς τὸ ἐν τῇ Ἰουλιανῇ ὁδῷ μέγαρόν του, ὅπως λάβῃ διάφορα ἔγγραφα.

Ἐπανελθὼν εἰς τὸ Βατικανόν, ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν ἵνα φάγῃ τὸ λιτὸν δεῖπνόν του. Ἀλλὰ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς τοῦ Ἀγ. Πατρὸς ὅτε παρετήρησεν... ὅτι παρέθηκαν αὐτῷ ἐν φαγητὸν πλείοτερον τοῦ συνήθους.

— Διατί ἐκάματε ἐν φαγητὸν περιπλέον; ἠρώτησε τὸν ὑπηρέτην. Ποῖος τὸ παρήγγειλεν;

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀπήντησεν ἐνεὸς ὁ ὑπηρέτης, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ὑμ. Μακαριότης ἐξελέχθη Πάπας, ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ προσθέσω ἐν φαγητὸν εἰς τὸ δεῖπνόν σας.

— Τί; μήπως νομίζεις ὅτι ἐπειδὴ ἔγεινα Πάπας, δὲν ἔχω πλέον τὸν αὐτὸν στόμαχον, τὸν ὁποῖον εἶχα ὅταν ἦμην καρδινάλιος;

— Παναγιώτατε...

— Ἀς λείπουν οἱ λόγοι. Δὲν ἐννοῶ νὰ μεταβάλω διόλου τὴν τακτικὴν μου, καὶ θὰ ἐξακολουθήσω νὰ διοικῶ τὸν στόμαχόν μου.

Ἄλλο ἀνέκδοτον φέρεται περὶ τοῦ Πάπα σχετικῶς πρὸς τὴν ἄκραν αὐτοῦ φιλεργίαν. Τοσοῦτον φιλόπονος εἶνε, ὥστε πολλάκις, μὴ ἀναλογιζόμενος τὰς δυσχερείας ἐργασίας τινὸς δεικνύται λίαν ἀπαιτητικὸς.

Κάποτε ἀνέθηκεν εἰς τινα ἐπίσκοπον νὰ υποβάλῃ αὐτῷ ἔκθεσιν περὶ τῶν καθολικῶν σχολείων τῆς Ρώμης, μετὰ σημειώσεως ἀκριβοῦς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν ἐκάστου, τῶν προσόδων των, τῶν τεχνῶν ἃς ἐκμανθάνουσιν, τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκουσι, τῆς ἡλικίας των, τῆς θέσεως τῶν γονέων κτλ.

— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ὑμ. Ἀγιότητος, ἀπήντησεν ὁ ἐπίσκοπος.

— Λοιπὸν νὰ μοῦ φέρετε τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν...

...ἀπόψε.

Σημειωτέον ὅτι ἐν Ρώμῃ ὑπάρχουσιν 150